

Son drubi Thel.

Wot teho człoweka, kotryž Boha
se spjewanjom czeszicz dyrbi,

a zwar:

A) Wot teho sbožneho schtanta, we kotrymž
won wot Boha je stworeny byl.

138.

Liebe, die du mich zum Bilde.

Łoŕ: Božo, Kneže teho ſwjeta.

Lubosz, ty po twojej nadzi
ſy me ſwjatho stworiła,
ſy me po tym rješnym
padzi ſaſo ſ' sbožom wob-
dała! Lubosz! ja ſo podam
czi, zu twoj wostacž wob-
stajnje.

2. Lubosz, me ſy wu-
ſwolila predy hacž bjech
plodzenny; Lubosz, ty ſy
narodzila człoweſ ſo, mi
runa ſy. Lubosz zc.

3. Lubosz, ty ſy ſa mne
dała do ſmierzje ſo we
czasu; Lubosz, sbožnosz
neje mała, kotruž ja njetſ
doſtanu. Lubosz zc.

4. Lubosz, ty ſy mož
a ſłowo, wjernosz, Duch
a žiwenje, lubosz, kotraž
pſchezo ſnowho moju du-
ſchu wofſchewi. Lubosz zc.

5. Lubosz, kiž mi ſſwoj-
mu ſpſchawu myſl a czjeło
pſchewine; Lubosz, kiž me
na tu trawu ſwojej paſtwy
pſchimedže. Lubosz zc.

6. Lubosz, kotraž ſa mne
proſy a me wječnje lubuje.
Lubosz, kiž tu ſłabosz no-
ſy, moznje ſaſtupuje me.
Lubosz zc.

7. Lubosz, kiž me budže
ſbudzicz ſteho rowa ſinert-
neho, lubosz, kiž me nebdže
ſudzicz ale ſczinicž kraſ-
neho. Lubosz zc.

139.